

[Pia Kjærsgaard]

Afstemningsresultatet var et nederlag for de mere end 90 pct. af Folketingets medlemmer, en så godt som samlet fagbevægelse og en enig arbejdsgiverside, som alle så ihærdigt arbejdede for et ja. Med et så markant pres imod sig viste den danske befolkning imidlertid endnu en gang, at den ikke sådan lader sig kommandere rundt i manegen. Folket har sin egen mening, og den er ikke så nem at underminere. Men naturligvis accepterer også Fremskridtspartiet afstemningen. Vi vil naturligvis ikke kræve omvalg – vi er gode demokrater – men fremtiden vil bevise, at valgets resultat var en fejltagelse.

Efter afstemningen er det selvfølgelig også nødvendigt, at vi ser på fremtiden. I forbindelse med Den Europæiske Union vil Fremskridtspartiet se det som sin væsentligste opgave at holde jasigerne fast på deres løfter til vælgerne, og samtidig vil vi fortsat holde øje med hvert evig eneste initiativ, der kommer fra Bruxelles, og så vidt muligt sørge for, at nærhedsprincippet bliver efterlevet.

Den vigtigste opgave er nu at sikre, at Unionen kommer til at tjene borgernes interesser og ikke embedsmændenes. Den debat, det danske nej den 2. juni i fjor skabte over hele Europa, har tydeligt vist, at de europæiske folk har andre ideer og andre visioner for Europa end f.eks. Kommissionen og politikerne. På tværs af landegrænserne er det nu vores opgave som politikere at sikre, at de positive ideer om frihandel over grænserne kommer til at virke i det europæiske samarbejde, og det er jo ikke kun et dansk problem; det er faktisk et europæisk problem.

Lad mig så sige, at jeg håber, at vælgerne ved næste folketingsvalg – vi har haft det fremme i debatten tidligere i dag, og jeg tror, vi er nogle stykker, desværre ikke et flertal, men i hvert fald en hel del herinde, der håber, det kommer så hurtigt som overhovedet muligt – vil vise, at den nye regering, der kom til magten uden valg, ikke er folkets regering, men kun et eller andet mærkværdigt og lidt latterligt politisk misfoster. Jo før valget kommer, desto bedre. Jeg tror, at der efter næste valg vil kunne skabes et flertal af Folketingets ikkesocialistiske partier, der har opbakning og tilstrækkeligt mod – for det skal der nemlig til – til at rette op på de mange ting, som regeringen nu vil forsøge at ødelægge med bl.a. skattere-

formen. Men selvfølgelig skal vi da heller ikke se bort fra, at den tidligere regering efterlod sig nogle meget store tidsler, som gerne skulle luges ud.

Fremskridtspartiet ønsker at tage et medansvar for Danmarks fremtid, men samtidig er det selvfølgelig væsentligt, at jeg gør det klart her, at ingen skal regne med Fremskridtspartiets støtte, uden at der gives modydelse. Jeg synes faktisk, at vi har vist os som et ansvarligt parti. Vi har jo også gjort det i dag, for modsat V og K har vi stemt for nogle af skattereformens elementer. Ikke ret mange, men de gode ting, som det blev udtrykt i Berlingske Tidendes leder i dag.

Og så er jeg måske nok lidt forundret over, i hvor høj grad avisernes ledere nu er begyndt at skyde på den daværende regering. Men selvfølgelig, vi andre har faktisk levet med i ganske mange år, at de ikke altid var på vores side. Man værner sig til det, efterhånden som tiden går.

Jeg synes også på mange områder, at Fremskridtspartiet har vist sig som et ansvarligt parti, der også i fremtiden vil prøve at præge det politiske liv på så mange områder som overhovedet muligt. Jeg synes, at vi mange gange har vist os som partiet, der forsøger at trække læsset i den rigtige retning mod større personlig frihed for den enkelte. Der er ingen tvivl om, at det er svært, men selvfølgelig skal jobbet gøres, og vi vil selvfølgelig gøre vores yderste.

Og så håber jeg, at de mange spørgsmål, som jeg føler der er stillet her i dag, bliver besvaret hvert og ét – både spørgsmålene til statsministeren, men også de spørgsmål, som jeg personlig stillede til de tre små regeringspartier: Hvor er man henne i dag? Kan man regne med de tre små partier efter næste valg, eller vil de basere sig på en regering under socialdemokratisk ledelse, støttet af SF? Det synes jeg at de tre partier ikke alene skylder Folketingets medlemmer et svar på, men så sandelig også vælgerbefolkningen. Jeg tror, at mange spørger sig selv, hvor Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne står. Vil man basere sig på, at den nuværende regering mister sit flertal og formentlig skal støtte sig på et flertal baseret på SF, eller hvad agter man egentlig at gøre? Jeg synes, det er på høje tid at melde ud af hensyn til den valgkamp, som forhåbentlig kommer inden alt for længe.